

Ifølge *nr. 1* kan afgift pålægges for overtrædelse af bestemmelserne i lovforslagets § 29, stk. 1, nr. 1 (standsning eller parkering på fodgængerfelt eller ud for udkørsel fra cykelsti eller inden for en afstand af 5 meter foran fodgængerfeltet eller udkørslen), § 29, stk. 1, nr. 2 (standsning eller parkering i vejkryds eller inden for en afstand af 5 meter fra den tværgående kørebanes nærmeste kant), og § 29, stk. 2 (standsning eller parkering ved busstoppested).

Overtrædelser af de modsvarende bestemmelser er ikke omfattet af den gældende afgiftsordning. De nævnte bestemmelser har imidlertid en sådan eksakt karakter, at det skønnes ubetænkeligt at overlade kontrollen til parkeringskontrollører.

De nævnte forbud i *nr. 2* vil normalt være sådanne, der fastsættes i medfør af færdselslovens § 57, stk. 3 (§ 91 i lovforslaget), således at de allerede er omfattet af den gældende afgiftsordning. Forslaget indebærer dog en udvidelse, idet visse standsnings- og parkeringsforbud angives med gul kantstensafmærkning. Disse forbud vil efter den nye formulering blive omfattet af afgiftsordningen, men også for disse overtrædelser gælder, at de let kan konstateres af parkeringskontrollørerne.

De nævnte forbud i *nr. 3* vil også efter de gældende regler kunne sanktioneres ved afgiftspåleggelse. Det drejer sig om ikke-skiltede forbud, der fastsættes i lokale bekendtgørelser, jfr. § 91, stk. 6, i lovforslaget.

Også de bestemmelser om standsning og parkering, der nævnes i *nr. 4*, er efter de gældende regler afkriminaliserede. Derunder falder bl. a. reglerne om benyttelse af parkeringsskiver.

Endelig nævnes i *nr. 5* bestemmelserne om benyttelse af parkometre. Også disse bestemmelser er i dag underlagt afgiftsordningen.

Der vil fortsat kunne straffes for overtrædelse af de omhandlede bestemmelser, såfremt standsningen eller parkeringen har været til fare for andre eller unødigt voldt ulempe for færdslen, jfr. § 115, stk. 4, i lovforslaget.

Efter de gældende regler om standsnings- og parkeringsafgifter vil den, der har fået pålagt en sådan afgift, kunne påklage politiets afgørelse til justitsministeriet. Den pågældende vil endvidere have mulighed for at få sine indsigelser prøvet i fogedretten, såfremt afgiften forsøges inddrevet af politiet. Da det imidlertid skønnes forsvarligt, at politiets afgørelse alene prøves af fogeden, foreslås der i *stk. 2, 1. pkt.*, en ny bestemmelse, hvorefter afgørelser om påleggelse af afgift ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

I øvrigt foreslås ingen ændringer i forhold til de gældende bestemmelser.

Til § 120.

De foreslåede bestemmelser om parkeringskontrollører svarer til de gældende bestemmelser i færdselslovens § 69 b, stk. 5.

Til §§ 121 og 122.

De foreslåede bestemmelser om politiets fjernelse og salg af køretøjer svarer til de gældende regler i færdselslovens §§ 69 c og 69 d.

Til §§ 123-131 (kapitel 18).

I §§ 123-131 foreslås nye bestemmelser om frakendelse af førerretten på grund af kørselsfejl eller lignende („groft uforsvarlig kørsel“) samt kørsel i spirituspåvirket tilstand. Det væsentlige i den foreslåede nyordning er, at der ved kørselsfejl eller lignende, men ikke ved kørsel i spirituspåvirket tilstand, normalt vil skulle anvendes *betinget* frakendelse af førerretten, og ikke som efter de gældende regler *ubetinget* frakendelse. Der gives i det følgende først en almindelig redegørelse for de foreslåede bestemmelser sammenholdt med de gældende regler.

I. Frakendelse på grund af kørselsfejl eller lignende.

1. Efter den gældende færdselslovs § 70, stk. 1, skal retten til at være fører af motordrevet køretøj frakendes, når en fører af et sådant køretøj har ført dette *på groft uforsvarlig måde*, eller det i øvrigt efter beskaffenheden af den begåede forseelse og under hensyn til, hvad der foreligger oplyst om tiltaltes forhold som fører af motordrevet køretøj, findes betænkeligt af hensyn til færdselssikkerheden, at han fører motordrevet køretøj.

Bestemmelsen i stk. 1, l. led, om frakendelse ved „groft uforsvarlig kørsel“ fik sin nuværende udformning ved færdselsloven af 1955. Bestemmelsen afløste en regel i den tidligere motorlovs § 42, der hjemlede adgang til frakendelse, når motorkøretøjet var ført på „særlig uforsvarlig måde“. Af forarbejderne til § 70 fremgår, at man fandt, at reglen i motorlovens § 42 var anvendt i for ringe omfang. Man tilsigtede derfor en skærpelse af praksis, hvilket markeredes ved, at frakendelsen blev gjort obligatorisk. Der henvises til side 89 i betænkning 91/1954 angående revision af færdsels- og motorloven og Folketingstidende 1954/55, sp. 855, og tillæg B, sp. 621. I overensstemmelse med udtalelserne i folketingsudvalgets betænkning pålagde justitsministeriet ved skrivelse af 23. juni 1955 anklagemyndigheden i videre omfang end hidtil at nedlægge påstand om frakendelse af førerretten.

På denne baggrund er der i de forløbne år gennem anklagemyndighedens og domstolenes virksomhed